بررسی شبیهسازی پارامترهای مؤثر در چگالی حالتهای یونی در اندرکنش لیزر توان بالا با نانوخوشههای آرگون

حسین غفوریان مربی، گروه فیزیک، دانشگاه پیام نور

تاريخ دريافت: 1395/09/04 تاريخ پذيرش: 1395/10/07

Studying Simulation of Effective Parameters on Charge State of Ions in Interaction of High Power Laser with Argon Nano - Cluster

H. Ghaforyan Lecturer, Department of Physics, Payame Noor University

Received: 2016/11/24 **Accepted:** 2017/12/27

Abstract

In this paper we studied the interaction of femtosecond laser pulse with atomic cluster of Ar. Ionization, heating and expansion of the cluster was the results of this interaction. Following this process, hot and energetic electrons and high charge state of ions were produced. By changing the characteristics of the laser and cluster, it is possible to achieve high efficiency products. Simulation of this work done with the numerical method in Nano plasma model and the evolution of charge state of ions for the various intensity of laser, different pulse shape and different initial ion density are calculated.

Keywords

Simulation, Laser, Argon Nanocluster.

چکیدہ

در این مقاله اندرکنش پالس های لیزری فمتونانیه با خوشههای اتمی اَرگون بررسی شده است. یونیزاسیون، گرم شدن و انبساط خوشه نتیجهای از این اندرکنش است. به دنبال این فرایندها الکترونهای داغ و پرانرژی و یونهای با بار زیاد تولید شده که با تغییر مشخصههای لیزر و خوشه دستیابی به محصولات با بازدهی بالا امکان پذیر است. شبیه سازی این کار از طریق روشهای عددی در مدل نانو پلاسما انجام شده و تحولات حالتهای یونی خوشه بر حسب شدتهای لیزری، شکل پالس متفاوت و تغییرات چگالی اتههای اولیه خوشه محاسبه شده است.

واژگان کلیدی

شبيەسازى، ليزر، نانوخوشەھاى آرگون.

مقدمه

با توسعهٔ لیزرهای فوق کوتاه تراوات با استفاده از روش تقویت پالس و بااختراع روش CPA [1]، شدت لیزر را میتوان تا ¹⁰اوات بر سانتی متر مربع بالا برد. چنین پالسهایی میتوانند به انواع مختلف پلاسماها وارد شوند و باریکه شتابدار الکترونها و پروتونهای نسبیتی [2] در حد مگاالکترون ولت، اشعهٔ ایکس سخت و ذرات دیگری را ایجاد کنند. در شتاب الکترون نیروی پاندرماتیو لیزر، الکترونها را در داخل یک بازهٔ زمانی کوتاه تا انرژی خیلی بالا شتاب میدهد. در سالهای اخیر پیشرفتهای قابل توجهی در افزایش انرژی و کیفیت باریکهٔ الکترونی انجام شده است [3].

اخیرا خوشهها به عنوان یک محیط اندرکنشی جالب لیزر با پلاسما در مقایسه با اهداف گازی و جامد مورد توجه قرار گرفتهاند. یک هدف خوشهای که به وسیلهٔ نازل گازی فشار بالا درست شده است خواص بسیار مهمی از خود نشان میدهد؛ مانند چگالی الکترونی جامد مانند در بعضی محلها، اما به طور متوسط چگالی در خوشهها پایین است. فاصلهٔ انتقال در خوشهها طولانی تر از فاصلهٔ انتقال در هدفهای گازی است، همچنین جذب انرژی لیزر در خوشهها بالاتر از هدف جامد است[4].

در راس این بررسیها، انتقال انرژی لیزر به ماده یکی از مهمترین مباحث در این حوزه است. شتاب دهی ذرات در برهم کنش لیزر با پلاسما یکی از مهمترین کاربردهای لیزرهای پر شدت با دوام زمانی کوتاه است. قیمت پایین و کوچکی فضای لازم در شتاب دهندههای مرسوم، لیزر پلاسمایی در مقایسه با شتاب دهندههای مرسوم، باعث توجه به این نوع شتاب دهندهها شده به وسیلهٔ کاربردهای یونهای پرانرژی شتاب داده شده به وسیلهٔ لیزر، می توان افروزندهٔ سریع در طرح هم جوشی با [6] و فیزیک هستهای [7] نام برد.

بهینه سازی و کنترل این منبع جدید یون های پرانرژی با کاربردهای مختلف، تلاش های محققان جهان

را برای شتابدهی یونهای پرانرژی تولید شده در برهم کنش لیزرهای توان بالا را برمیانگیزد.

در این مقاله پالس لیزر به صورت گوسین، چیرپ مثبت و منفی استفاده شده است. شعاع خوشه آرگون 150 آنگستروم و شدت لیزر در محدوده 10^{17–1}04 وات بر سانتی مترمربع در نظر گرفته شده است، اندرکنش ذکر شده در مدل نانوپلاسمایی با شبیهسازی ذره در جعبهٔ برخوردی انجام میگیرد و در نهایت تحول زمانی حالات بار یونی برای شدتهای متفاوت لیزری، شکل پالسهای متفاوت و چگالی اتمهای اولیهٔ خوشهٔ آرگون مورد مطالعه قرار گرفته است.

مدل نانو پلاسما

مدل های مختلفی برای توصیف اندر کنش لیزر با خوشه های اتمی مطرح است که از آن جمله می توان به مدل انفجار کولمبی [8]، مدل یونیزاسیون احتراقی [9]، مدل تحریک پوستهٔ داخلی [10] و مدل نانو پلاسما [11و12] اشاره کرد. اما بهترین مدل برای توجیه اندر کنش، مدل نانوپلاسماست که توسط دیتمایر و همکارانش ارائه کرده اند [11]. این مدل عددی به طور موفقیت آمیز با نتایج تجربی به دست آمده هم خوانی دارد. در این مدل یونیزاسیون و گرمایش خوشه در میدان لیزر اتفاق می افتد که در پی آن خوشه به سرعت انبساط پیدا می کند و منجر به تولید الکترون ها و یون های پرانرژی می شود.

يونيزاسيون خوشه

یونیزاسیون خوشه با برخورد لبهٔ پیشین پالس لیزر به اتمهای خوشه آغاز شده و تعداد الکترون به نسبت کمتری را آزاد می کند. این یونیزاسیون به یونیزاسیون ADK میدان معروف است که به وسیلهٔ رابطهٔ $W_{\rm ADK}$ محاسبه می شود که آهنگ یونیزاسیون آن را با

الکترونهای آزاد شده با اتمهای موجود در داخل خوشه برخورد می کند و منجر به یونیزاسیون برخوردی می شوند که با رابطهٔ Lotz محاسبه می شود [14]. به عبارت دیگر هنگامی که چند الکترون به وسیلهٔ یونیزاسیون نوری تولید می شوند، تولید حالات بار بالاتر به وسیلهٔ یونیزاسیون برخوردی به عنوان یک نتیجه از چگالی بالا در خوشه غالب می شود. ضریب آهنگ یونیزاسیون برخوردی برای $T + Z \rightarrow Z$ را با S و آهنگ یونیزاسیون آن را با W_{iot}^{cl} نشان می دهند.

نوسان الکترونهای تولید شده به خاطر میدان لیزر باعث به وجود آمدن یونیزاسیون دیگری میشود که به آن یونیزاسیون میدان لیزر گویند و با W_{las} نمایش میدهند؛ بنابراین آهنگ یونیزاسیون کل برابر خواهد بود با:

$$W(Z) = W_{ADK} + W_{ioz}^{cl} + W_{las}$$
(1)

به عنوان مثال، حدود صد درصد یونیزاسیون از آرگون خنثی در یک پالس صد فمتوثانیه زمانی اتفاق میافتد که شدت اوج لیزر به 10¹⁴× وات بر سانتی متر مربع می رسد؛ به غیر از وقتی که پالس شدید می رسد در حد چند سیکل، لبهٔ پیشین پالس لیزر در رژیم تونلی به طور کامل الکترون ها را جدا می کند. آهنگ معادلات به صورت زیر است:

$$\frac{dN_i}{dt} = -W_iN_i + W_{i-1}N_{i-1} \otimes \text{ for } i = 0,...,18$$
(2)

که در آن N تعداد اتمهای یونیزه شده است. حالت بار میانگین به صورت زیر خواهد بود:

$$\langle Z \rangle = \mathop{a}\limits_{Z=0}^{*} Z N_i(Z) / \mathop{a}\limits_{Z=0}^{*} N_i(Z)$$
 (3)

بازترکیب سه جسمی همزمان با یونیزاسیون اتفاق میافتد. آهنگ آن، a₃، برابر است با [15].

$$a_{3} = \frac{4p\sqrt{2p}}{9} \frac{e^{10}Z^{3}}{m_{e}^{1/2} (kT_{e})^{9/2}} \ln \sqrt{1+Z^{2}}$$
(4)

تحول چگالی یون $n_i(Z)$ با حالت بار Z نیز به صورت زیر است:

$$\frac{dn_i(Z)}{dt} = - \left[W(Z) + a_3(Z)n_e^2 \right] n_i(Z) + W(Z - 1)n_i(Z - 1) + a_3(Z + 1)n_e^2 n_i(Z + 1)$$

(5)

که در آن چگالی الکترون،
$$n_e = \overset{*}{\underset{Z=0}{\overset{}{a}}} Zn_i(Z)$$
 و n_i

گرمایش خوشه

از آنجا که فرض می شود هیچ گرادیان دمایی در خوشه وجود ندارد، می توان فرض کرد گرمایش از لیزر به صورت یکنواخت روی حجم خوشه اعمال می شود. لیزر در درجهٔ اول انرژی خود را به الکترون های آزاد در خوشه می دهد که به وسیلهٔ مکانیزم بر مشتراحلانگ معکوس برخوردی انجام می شود. انرژی مبادله شده در واحد حجم در خوشه به صورت زیر است [16]:

$$\frac{\P U}{\P t} = \frac{W}{8p} Im[e] |E|^2$$
(6)

باتوجه با اینکه میدان در داخل خوشه برابر است با:

$$\mathbf{E} = \frac{3}{|\mathbf{e} + 2|} \mathbf{E}_0 \tag{7}$$

که در آن E_0 قدرت میدان لیزر در خلاء، در خارج از خوشه است. پس سرعت گرمایش در داخل خوشه بدین صورت خواهد شد:

$$\frac{\P U}{\P t} = \frac{9w^2 w_p^2 u}{8p} \frac{1}{9w^2 (w^2 + u^2) + w_p^2 (w_p^2 - 6w^2)} |E_0|^2 \qquad (8)$$

که در أن
$$W_{
m p}=\sqrt{4{
m pe}^2{
m n_e}\,/{
m m_e}}$$
 بسامد پلاسما و U بسامد برخوردی الکترون با يون است.

انبساط خوشه

انبساط خوشه در مدل نانو پلاسما در نتیجهٔ دو فشار اتفاق میافتد. فشار کولمبی که در نتیجهٔ دافعهٔ یونهای ایجاد شده در خوشه به شعاع r اتفاق میافتد که با رابطهٔ زیر مشخص میشود:

و فشار هیدرودینامیکی که در نتیجهٔ انبساط الکترونهای داغ اتفاق میافتد که با رابطهٔ زیر نشان داده می شود.

$$P_{e} = n_{e}kT_{e}$$
(10)

که k ثابت بولتزمن $T_{
m e}$ دمای الکترون و $n_{
m e}$ چگالی الکترونهاست. در نتیجه معادله برای شعاع خوشه بدین صورت

درمیآید:

نتايج شبيهسازي

$$\frac{\P^2 r}{\P t^2} = 3 \frac{P_e + P_{coul}}{n_i m_i} \frac{1}{r}$$
(11)

$P_{\rm coul} = \frac{Q^2 e^2}{8 \rho r^4} \tag{9}$

در این مقاله اندرکنش پالسهای لیزری فوق کوتاه توان

شکل 1. میدان الکتریکی در داخل و خارج خوشه

بالا با خوشههای اتمی گاز آرگون شبیهسازی شده است. شبیهسازی این اندرکنش در مدل نانوپلاسمایی و به روش ذره در جعبهٔ یک بعدی (PIC) انجام گرفته و سیستم معادلات دیفرانسیل آن در حلال رانگ کوتا حل شده است. شعاع خوشهٔ آرگون 150 انگستروم در نظر

گرفته شده است. تحول میدان در داخل خوشه با توجه به مدل درود در شکل 1 نشان داده شده است.

افزایش ناگهانی میدان در داخل خوشه در شکل 1 به این دلیل است که با افزایش شدت لیزر، چگالی الکترونهای خوشه، n_e، افزایش می یابد که نتیجهای از

(b) تغییرات بار یونی ایجاد شده در خوشه برحسب تغییرات شدت لیزر (b) تغییرات بار یونی خوشه برحسب تغییرات دیرش زمانی پالس لیزر.

شكل 3. تحول زماني حالات بار يوني براي شكل پالسهاي متفاوت

افزایش یونیزاسیون میدان در داخل خوشه است اما زمانی که مقدار ne به مقدار 3ncrit نزدیک می شود مخرج کسر در رابطهٔ (10) کمینه می شود و میدان داخلی به شدت افزایش پیدا می کند. افزایش میدان داخلی در یونیزاسیون خوشه نقش بسزایی دارد به این دلیل که عامل تشدید یونیزاسیون تونلی داخل خوشه است.

تغییرات حالت بار یونی با تغییر شدت لیزر و دیرش زمانی پالس لیزر در شکل 2 نشان داده شده است

شکل 2 اهمیت شدت پالس لیزر و دیرش زمانی پالس لیزر را روی حالات بار یونی در اندرکنش لیزر با خوشهٔ آرگون نشان میدهد.

ملاحظه می شود که در شدتهای بالای لیزر و زمانی که دیرش زمانی پالس لیزر بیشتر است، یونهای با بار زیاد، Z_c، تولید می شود که کاربردهای زیادی در فیزیک هستهای دارد.

W/cm² باید یادآور شد که برای شدتهای بیشتر از W/cm² انرژی ارتعاشی الکترون در میدان الکتریکی لیزر از جرم سکون الکترون، 0/511Mev/c²، بیشتر می شود که در این حالت برای توصیف برهم کنش لیزر - خوشه باید

اثرهای نسبیتی در نظر گرفته شوند. اثر شکل پالس لیزر روی حالات بار یونی نیز در شکل 3 بررسی شده است. در این اندرکنش شدت لیزر W/cm² و دیرش زمانی آن 40 فمتوثانیه است.

از شکل کاملاً آشکار است وقتی پالس لیزر با چیرپ منفی با خوشه آرگون اندرکنش می کند، به دلیل تولید الکترونهای با انرژی بالا نسبت به شکل پالسهای دیگر [17]، الکترونها زودتر از خوشه خارج میشوند؛ بنابراین تولید یونها زودتر اتفاق میافتد اما در پالس لیزر با چیرپ مثبت به دلیل تولید چگالی الکترونی بیشتر، الکترونها انرژی کمتری پیدا می کنند لذا دیرتر از خوشه خارج میشوند و تولید یونها در داخل خوشه با تاخیر شروع میشود.

نقش چگالی یونهای اولیه خوشه در اندرکنش لیزر -خوشه در شکل 4 نشان داده شده است.

نتیجهٔ شبیهسازی نشان میدهد که با افزایش چگالی اتمهای اولیه خوشهٔ بار یونی تولید شده در خوشه کاهش مییابد. با توجه به تئوری ارائه شده در مدل نانوپلاسما، با افزایش چگالی اتمهای اولیه خوشه بیشتر انرژی لیزر صرف یونیزاسیون اتمهای بیشتری در خوشه میشود و

شكل 4. بار يونى توليد شده در اندركنش ليزر با شدت 4×W/cm2 1014 با خوشه أرگون با چگالى اتمهاى اوليه متفاوت

در نتیجه انرژی الکترونهای تولیدی کمتر می شود و در نهایت الکترونهای با انرژی کمتر، انرژی لازم برای بیرون کشیدن الکترونهای لایههای داخلی اتمها را نخواهند داشت؛ در نتیجه تولید یونهای با بار زیاد کاهش پیدا می کند.

بحث و نتیجه گیری

وقتی پالس لیزری فوق کوتاه توان بالا با یک خوشه آرگون اندرکنش میکند، تولید الکترونهای پرانرژی و یونهای با بار زیاد میکند، مشخص شد زمانی که شدت پالس لیزر افزایش مییابد، تولید یونهای با بار زیاد در

داخل خوشه افزایش مییابد. همچنین با افزایش دیرش زمانی پالس لیزر نیز یونهای با بار زیاد ایجاد میشود. شکل پالس لیزر نیز در نحوه تولید یونهای با بار زیاد مؤثر است؛ به طوریکه وقتی لیزری با پالس چیرپ منفی به خوشه تابیده میشود، یونهای با بار زیاد زوتر از پالس با چیرپ مثبت و گوسین پالس تولید میشوند که با ایجاد شرایط مناسب شاید بتوان با انفجار کولنی منجر به شتاب دهی بیشتر یونها شد. با بررسی نقش چگالی اتمهای اولیه خوشه مشخص شد که برای تولید یونهای با بار زیاد باید چگالی اتمهای اولیه خوشه کمتر باشد.

References

- Strickland, D. & Mourou, G. Compression of amplified chirped optical pulses. Optics communications, 55(6), (1985)447-449.
- [2] N.A. M. Hafz, T.M. Jeong, I.W. Choi,
 S. K. Lee, K. H. Pae, V. V. Kulagin, J.
 H. Sung, T. J. Yu, K.-H. Hong, T.

Hosokai, J. R. Cary, D.-K. Ko, and J. Lee, Nature Photon. 2(9), (2008) 571.

[3] L. M. Chen, M. Kando, M. H. Xu, Y. T. Li, J. Koga, M. Chen, H. Xu, X. H. Yuan, Q. L. Dong, Z. M. Sheng, S. V. Bulanov, Y. Kato, J. Zhang, and T. Tajima, Phys. Rev. Lett. 100, (2008) 045004.

- [4] L. Zhang, L. Chen, W. Wang, W. Yan,D. Yuan et al. Appl. Phys. Lett. 100, (2012) 014104.
- [5] M. Roth et al ,"Fast ignition by intense laser-accelerated proton beams" Phys. Rev. Lett. 86 (2001) 436–9.
- [6] M. Borghesi, et al ,"Proton imaging: a diagnostic for inertial confinement fusion/fast ignitor studies Plasma" Phys. Control. Fusion 43 (2001) A267–76.
- [7] K.W.D. Ledingham, P. McKenna and R. Singhal"Applications for nuclear phenomena generated by ultra- intense lasers", Science 300 (2003) 1107–11.
- [8] I. Last, J. Jortner, Phys. Rev. A 62 (2000) 013201.
- [9] C. Rose-Petruck, K.J. Schafer, K.R. Wilson, C.P.J. Barty, Phys. Rev. A 55 (1997) 1182.

- [10] W. Brunner, Appl. Phys. B 64 (1997) 443.
- [11] T. Ditmire, T. Donnelly, A.M. Rubenchik, R.W. Falcone, M.D. Perry, Phys. Rev. A 53 (1996) 3379.
- [12] H.M. Milchberg, S.J. McNaught, E. Parra, Phys. Rev. E 64 (2001) 056402.
- [13] M.V. Ammosov, N.B. Delone, V.P. Krainov, Sov. Phys. JETP 64 (1987) 1191.
- [14] W. Lotz, Z. Phys. A 216 241(1968).
- [15] Gurevich, A. V., and Pitaevskii, L. P. Recombination coefficient in a dense low-temperature plasma. Sov. Phys. JETP, vol. 19, (1964). 870–871.
- [16] J.D. Jackson, Classical Electrodynamics (Wiley, New York, 1975).
- [17] H. Gaforyan, R. Sadighi-Bonabi, E. Irani. Advances in High Energy Physics, Article ID 2609160, 9 pages, (2016).